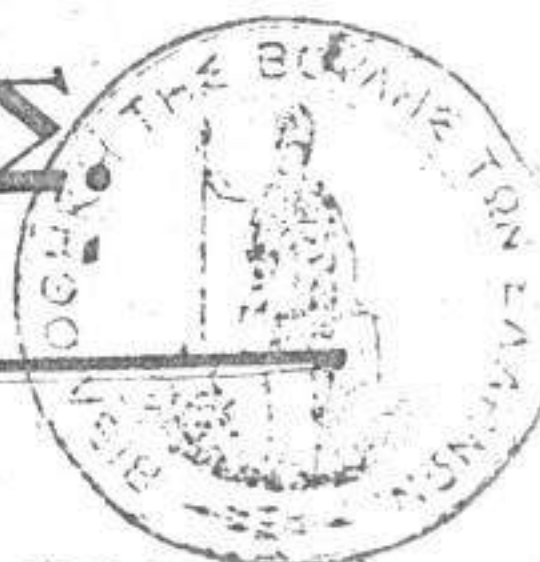

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 26 ΙΟΥΝΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤ. ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ.

Αριθ. 4 τῶν Τὸ προσωρινὸν ἐγκλημα-
τικὸν δικαστήριον.

Ἐπαρρησιάθη εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐξέτασις τῆς ἐνταῦθα Γεν. Ἀστυνομίας περὶ τοῦ φωραθέντος κλέπτου Ἡλία Σπύρου Ἀθηναίου εἰς πράγματα τῶν Κότζου Βούλγαρη, καὶ συλληφθέντος ἐπ' αὐτοφώρῃ. Τὸ δικαστήριον θεωρήσαν ἑσκεμμένως τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ἤγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν εἰρημένον Ἡλίαν καὶ ἠρώτησεν αὐτὸν, ἂν τῷ ἐκλεψε τὰ διαληφθέντα πράγματα, ὡς ἡ ἐξέτασις τῆς Γεν. Ἀστυνομίας διαλαμβάνει· ὁ δὲ Ἡλίας αὗτος καὶ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου ὡμολόγησεν οἰκιοθελῶς, ὅτι ἐπ' ἀληθείας ἐτόλμησε τὸ ἀνοσιούργημα τῆς κλοπῆς, καὶ κλέπτῃ ἐαυτὸν ἐμαζύρησεν.

Τὸ δικαστήριον διαβεβαίωθεν, ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ἡλίας Σπύρου Ἀθηναῖος εἶναι κλέπτῃς ἀντέλεγκτος, κατεδικάσεν αὐτὸν, κατὰ τοὺς καθεστῶτας νόμους, καὶ δυνάμει τοῦ § 107. τοῦ ἀπανθίσματος τῶν ἐγκληματικῶν νόμων, καταδικάζει αὐτὸν εἰς φυλακὴν μῆκος ἑξ κατὰ συνέχειαν, πρὸς σωφρονισμόν αὐτοῦ, καὶ παράδειγμα τῶν ἄλλων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Σταματέλλος Ἀντωνόπουλος.
Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης.
Κ. Δελιγιάννης.
Γ. Πλέσσος.
Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

(Τ. Σ.)

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμματέως
Κ. Λουκάς.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 8 Ἰουνίου 1826.

(Σ. Σ.) Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμ.
Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Αριθ. 5 τῶν Τὸ προσωρινὸν ἐγκλημα-
τικὸν δικαστήριον

Παρρησιάσαν τὸν Στυλιανὸν Στρατὴ Καλλιπολίτην, διευθυνθέντα παρὰ τῆς Γεν. Ἀστυνομίας μετὰ τῶν ἐγγράφων ἐξετάσεων, ὅτι δηλ. ὁ ῥηθεὶς Στυλιανὸς δραπέτεύσας ἐκ τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, καὶ ἐλθὼν εἰς Πελοπόννησον μεθ' ἑνὸς ἐτέρου, ἔφθασαν εἰς τὴν μονὴν Λαύραν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Καλαβρύτων· αὐτόσε δὲ μεθυσθέντες καὶ οἱ δύο ἐφιλονείκουν μεταξύ των, καὶ ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ θυμωθεὶς ὁ Στυλιανὸς ἐπὶ τῇ μέθῃ, ἐφόνευσε τὸν σύντροφόν του διὰ μαχαίρας.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο θεωρήσαν τὴν ἐγγραφὴν ἐξέτασιν, καὶ ἀνεξετάσαν δις τὸν Στυλιανὸν Στρατὴ Καλλιπολίτην, ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς ὡμολόγησεν ἰδίᾳ χείλεσιν ὅτι ἐφόνευσε τὸν σύντροφόν του μέθῃ καὶ θυμῷ κινηθεὶς.

Ἀποφασίζει.

Ὁ Στυλιανὸς Στρατὴ Καλλιπολίτης ὡς πράξας τοῦ αὐτοῦ ἀνόμημα εἶναι ὑπεύθυνος.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ μέθης καὶ θυμοῦ ἐφόνευσε τὸν σύντροφόν αὐτοῦ, δυνάμει τοῦ § 107 τῶν ἐγκληματικῶν νόμων, καταδικάζεται εἰς πενταετὴ φυλακὴν, πρὸς παράδειγμα καὶ σωφρονισμόν τῶν ἄλλων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 30 Ἀπριλίου 1826.

Ὁ Πρόεδρος
Σταματέλλος Ἀντωνόπουλος.
Ἀνδρέας Καλαμογδάρτης.
Κ. Δελιγιάννης.
Γ. Πλέσσος.
Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

(Σ. Σ.)

Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμματέως
Κ. Λουκάς.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ

(Τ. Σ.) Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμ.

Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Ἀριθ. 6 τῶν Τὸ προσωρινὸν ἐγκλημα-
τικὸν δικάστηριον.

Παρήρσιασθεὶς ὁ Χρῆστος Μπιλάλης ἐνεκάλεσε
τὸ Σ. Θεαγένην, ὅτι δημοσίως ἐξέδιδεν αὐτὸν,
ἐπὶ τὸν ἀρχὸν ὄντα τοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος, ὡς ἀνάξιον
τῶν ὅπλων ὧν φέρεται.

Τὸ δικαστήριον τοῦτο ἐξετάσαν τὴν ὑπόθεσιν ταύ-
την, καὶ παραστάντων μαρτύρων ὅτι ἀληθῶς ἐγένετο
ἡ δημοσίως αὕτη ἕξις, καθ' ἣς ἔλαβε παρ' αὐτῶν
βεβαιότητα, ἀποδεικνύει αὐτὸν ὑπεύθυνον.

Δυνάμει δὲ τοῦ § 1. τῶν ἐγκληματικῶν νό-
μων καταδικάζει αὐτὸν εἰς χρηματικὴν ποινὴν ταλ-
άντων τεσσάρων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 12 Μαΐου 1826.

Ὁ Πρόεδρος

Σταματέλλος Ἀντωνόπουλος.

Ἀνδρέας Καλαμογδάκης.

Κ. Δελιγιάννης.

Ρ. Πλέσσος.

Ἀλέξιος Λουκόπουλος.

(Τ.Σ.) Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμματέως
Κ. Λουκάς.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

(Τ.Σ.) Ὁ τόπον ἐπέχων τοῦ γραμ.
Κωνσταντῖνος Λουκάς.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Διὰ Σίρας λαμβάνομεν τὸ ἀκόλουθον ἀπόσπασμα
γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἀπὸ 13 Ἰουνίου
σημειωμένου, πρὸς τινα τῶν ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ παροί-
κων ἐμπόρων.

“ Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς τρίτης πρὸς τὴν τε-
τάρτην ἡμέραν τοῦ τρέχοντος Ἰουνίου ἀνεφάνη φρικτὴ
ἐπανάστασις κατὰ τῆς ἐδῶ διοικήσεως. Μέγα μέρος τῶν
γενιτζάρων δυσареστημένον διὰ τὸν νεωτερισμὸν, τὸν ὅποιον
ὁ σουλτάνος ἠθέλησεν ἐσχάτως νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ στρα-
τιωτικόν, ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς πολλοὺς τῶν οὐστὰδων
(ἀρχηγῶν τῶν γενιτζάρων), καὶ συμβοηθούμενον ὑπὸ
πλήθους χαμμάλιδων, καϊκτζιδων, καὶ ἄλ-
λων τοιούτων ὥρμησαν εἰς τὰ παλάτια τοῦ βεζίρη,
τοῦ γενιτζαρι-ἀγασῆ, καὶ τοῦ νετζίπ-ἐφένδῃ, τὰ ὅποια
ἐπυρπόλησαν, ἀφ' οὗ διήρπασαν τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ
ἐφόρυσαν τοὺς ἐκεῖ εὑρεθέντας. Ἡ διοίκησις, καθ' ὅ-
λα τὰ φαινόμενα, ἦτον προειδοποιημένη περὶ τοῦ σκο-
ποῦ τῶν γενιτζάρων· διότι, ὅχι μόνον οἱ κύριοι τῶν
ρήθέντων παλατίων δὲν εὑρέθησαν εἰς αὐτὰ, καὶ ἀπέ-
φυγον τὴν πρώτην ὁρμὴν, ἀλλὰ καὶ ἐν ᾧ οἱ γενί-
τζαροι ἐπυροσκόλουν διὰ κήρυκος ὅλους τοὺς συντρό-
φους τῶν, νὰ συναθροισθῶσιν εἰς τὴν πλατείαν τὴν ὀ-
νομαζομένην Ἐτ-μεϊδανί, ὅπου καὶ ἐσυνάχθησαν ὑπὲρ

τὰς τεσσαράκοντα χιλιάδας, ἡ διοίκησις ἀφ' ἑτέρου
μέρους ἐπυροσκόλει, παρομοίως διὰ κήρυκος, ὅλους τοὺς
πιστοὺς, καὶ τιμίους Μουσουλμάνους, νὰ συναχθῶσιν
εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον, ὅπου ἔσπευσε νὰ φθάσῃ καὶ
ὁ ἴδιος σουλτάνος, φέρων μεθ' ἑαυτοῦ τὴν ἱεράν ση-
μαίαν (τὸ Σαντζάκι Σερῖφ) καὶ ὅλους τοὺς ἀξιωμα-
τικούς, καὶ λειτουργοὺς τοῦ θρόνου του. Ἡ συν-
αθροίσις εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον ἐγένετο μεγάλη· καὶ ὁ σουλ-
τάνος ὠφελούμενος ἀπὸ τῆς περιστάσεως ἄρχισε νὰ
παραπονῇται πικρὰ κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀπαριθ-
μῶν τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας κατὰ καιροὺς τὸ
σῶμα τῶν γενιτζάρων ἔλαβε παρὰ τῶν σουλτάνων, καὶ
τὰς καταχρήσεις, μετὰ τὰς ὁποίας αὐτοὶ ἐπλήρωσαν
τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὸν ἀφανισμόν, τὸν ὅποιον ἔφε-
ραν πάντοτε εἰς τὸ βασίλειον. Μετὰ τὴν ὁμιλίαν
ταύτην, ἐρώτησε τὸν Σεῖχουλισλάμη, τί διορίζει ὁ
νόμος κατὰ τῶν ἐπαναστατῶν· καὶ ἀφ' οὗ ἔλαβε τὸν
ἀνάλογον φετβᾶν, ἐπέμψεν πρὸς αὐτοὺς παραγγέλων,
νὰ φανερώσωσι τὰ ζητήματά των, καὶ νὰ στείλωσι
πέντε ἀνθρώπους πρὸς αὐτὸν ἐκ μέρους ὅλων, ὡς πλη-
ρεξουσίου· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ αἰτήματά των ἦσαν στα-
σιώδη, καὶ ἀπαράδεκτα, ὡς ἀφορῶντα πρὸ πάντων τὴν
σφαγὴν ὅλων τῶν πρώτων ἀξιωματικῶν, καὶ τὴν κα-
τάργησιν τοῦ τακτικοῦ στρατεύματος, διέταξε νὰ τοὺς
πολεμήσωσι. Τότε ἄρχισεν ὁ κανονοβολισμὸς ἐκ μέ-
ρους τῶν σουλτανικῶν, καὶ ὁ ἀγά-πασσας (ἀρχηγὸς τῶν
γενιτζάρων) ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τοπτζιδων, χουμπά-
ρετζιδων, καὶ ἄλλων σωμάτων ὥρμησε κατ' αὐτῶν,
καὶ μετὰ ἱκανὴν ἀντίστασιν τοὺς ἔτρεψεν εἰς φυγὴν,
καὶ τοὺς κατεδίωκε, καὶ ἔσφαζεν ἀνηλεῶς εἰς τὰς
πλατείας καὶ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, καίων καὶ τοὺς
στρατῶνας (κισλάδες) καὶ ὅσα ἄλλα καταλύματά των
ἐδυνήθη. Τὴν ἡμέραν ταύτην ἐφονεύθησαν περὶ τὰς
δώδεκα χιλιάδας ἄνθρωποι, καὶ μέχρι τῆς σήμερον
ἐξακολουθεῖ ἡ διοίκησις νὰ φονεύῃ καὶ ἐξορίζῃ τοὺς
κακούργους καὶ ὑπόπτους· ὥστε νομίζομεν ὅτι ὁ
ἀριθμὸς τῶν φονευθέντων ὑπερβαίνει τὰς εἰκοσιπέντε
χιλιάδας, καὶ περὶ τὰς εἴκοσι χιλιάδας ἐξωρίσθησαν.
Τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ συμβάντος τούτου, παρα-
σκευὴν, ὁ σουλτάνος ὑπῆγεν εἰς τὸ τζαμί μετὰ πα-
ταξίν πομπῶδη, συγκειμένην ἐκ τοπτζιδων, σείμέ-
νιδων, καὶ χουμπάρετζιδων, χωρὶς νὰ συμπαραλά-
βῃ οὐδένα τῶν γενιτζάρων, καὶ ἐπ' ἐκκλησίας κατήγ-
ησε τὸ ἰσχυρὸν, καὶ τρομερὸν τοῦτο σῶμα, ἀναθε-
ματίζων αὐτὸ, καὶ ἀπαγορεύων τὸ ν' ἀναφέρηται κατ'
αὐτὸ τὸ ὄνομά του εἰς τὸ ἐξῆς. Συγχρόνως ἀλλά-
χθησαν καὶ ὅλαι αἱ φυλακαί, καὶ ἀντὶ τῶν γενιτζά-
ρων ἐδιωρίσθησαν σείμένιδες καὶ τοπτζίδες εἰς αὐτάς.
Ὅλοι οἱ ἐν Κωνσταντινουπόλει πάροικοι, καὶ πρὸ πάν-
των οἱ ἐμποροὶ ἐχάσθησαν ὅτι ὑπερίσχυσε τὸ σουλτα-
νικὸν κόμμα· διότι ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐπαπειλεῖτο δι-
αρπαγὴ γενικὴ, καὶ φόρος μέγας τόσον τῶν κατοίκων
μὴ Μουσουλμάνων, ὅσον καὶ τῶν παροίκων χριστι-
ανῶν, οἱ ὅποιοι μέχρι τοῦδε ἔμειναν ἀσφαλεῖς. Τὸ ἐμ-
πόριον, ὡς ἦτον ἐπόμενον, ἔκαμε γενικὴν στάσιν, καὶ

μέχρι τῆς σήμερον δὲν γίνεται τίποτε· ἐλπίζομεν ὅμως μετὰ εἴκοσι ἢ τριάκοντα ἡμέρας νὰ ἀναλάβῃ πάλιν. Κοινὸν σχεδὸν γνώμη εἶναι, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θέλου νὰ γένη μεγάλα μεταβολαὶ εἰς ὅλον τὸ σύστημα τῆς ἐκείνης ἐκείσεως· καὶ ὅτι αὗται θέλου συντείνει εἰς τὸ νὰ ἐκθωθῶσι καὶ τὰ Γραικικὰ πράγματα, καὶ νὰ τελεσθῇ καὶ ἡ εἰρήνη μετὰ τῆς Ῥωσσίας, διὰ νὰ λάβῃ καιρὸν ὁ σουλτάνος καὶ ἡ Πόρτα νὰ φέρωσιν εἰς ἐκτέλεσιν τὸ σχέδιον τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας, καὶ τοῦ ἐθνικοῦ διοργανισμοῦ. »

Εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς ἐφημερίδος μας, κοινοποιούντες ὅσα ἕως τότε ἐμάθομεν περὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συμβάσεως ταραχῆς, εἵπομεν ὅτι δὲν βεβαιούμεν ὅλα τὰ περιστατικά, πρὶν λάβωμεν ἐπισήμους πληροφορίας· πιστεύομεν ὅμως ἀδιστακτικῶς ὅτι συνέβη ταραχὴ. Τοῦτο βεβαιούται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀποσπάσματος τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἡγήματος, μ' ὅλον ὅτι οὐδ' αὐτὸ θεωροῦμεν ὡς ἐπίσημον καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ περιστατικά ὅλα τῆς ταραχῆς. Φαίνεται βέβαιον ὅτι τὸ μέρος τοῦ σουλτάνου ὑπερίσχυσε, καὶ ὅτι οὗτος ἐξηκολύθει δραστηρίως τὸν σκοπὸν τῆς ταπεινώσεως τῶν γενιτζάρων· τοῦτο ὅμως δὲν εἶναι ἱκανόν, διὰ νὰ μᾶς βεβαιώσῃ, ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ σουλτάνου θέλει ἐπιτύχει μέχρι τέλους. Εἵπομεν τοὺς λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους νομίζομεν ὅχι δυσκατόρθωτον, ἀλλ' ἀδύνατον σχεδὸν τὴν μεταρρύθμισιν τῆς ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως, κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν χριστιανικῶν κυβερνήσεων τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θέλομεν ἐπαναλάβει τὴν θεωρίαν ταύτην, καὶ θέλομεν ἀναπτύξει τὰς αἰτίας, εἰς τὰς ὁποίας κυρίως ἀποδίδομεν τὴν ὑπερίσχυσιν τοῦ σουλτανικοῦ μέρους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, διὰ ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ὡς καὶ ἐξ αὐτῆς δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν καὶ τὸ ὅσον ἐλπίζει ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐπιστέλλων, κατὰ τὸν ὅποιον ἀκφράζεται τρόπον περὶ τὰ τέλη τῆς ἐπιστολῆς του.

Ἐκ Σύρας 19 Ἰουνίου.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πόρτας δὲν ἀνεχώρησαν ἀκόμη ἐκεῖθεν. Ἡ ἀργοπορία αὕτη ἀποδίδεται εἰς τὴν διαφιλονέκησιν, ἡ ὁποία γίνεται, ὡς λέγουσι, μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Πόρτας περὶ τοῦ τόπου τῆς συνελεύσεως τῶν πληρεξουσίων. Ἡ Ῥωσσία προβάλλει, λέγουσι, τὸ Ἀκ-Κερμάνι, ἡ δὲ Πόρτα, τὸ Ἰάσιον. Ἡ διαφιλονέκησις αὕτη φαίνεται παράδοξος, διὰ τὴν πλησιότητα ἀμφοτέρων τῶν μερῶν εἰς τὰ σύνορα· ἐξηγεῖται ὅμως, ὅταν συλλογισθῶμεν ὅτι οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πόρτας δὲν θέλου ὑπάγει εἰς τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως ἀνεστρατιωτικῆς συνοδείας· καὶ ὅτι τοῦτο ἡμπορεῖ νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς τὴν Πόρταν νὰ ἔχῃ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τῆς Μολδαβίας σὺν στρατιωτικόν, καὶ νὰ φυλάττῃ ἰδιαίτεράν ἐπιρροὴν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἐκείνην ἐναντίον τῶν προκα-

τακτικῶν συμφωνιῶν. Πληρεξούσιοι ἐκ μέρους τῆς Ῥωσσίας ἐδιωρίσθησαν, λέγεται, ὁ Κόμης Βόροντσωφ, καὶ ὁ Μαρκέζος Ριβωπιέρος.

Ἀπὸ Σμύρνης ἔχαμεν εἰδήσεις τριῶν ἡμερῶν. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν ἐλήφθησαν μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς εὐταξίας· ὅλα δὲ τὰ πολεμικὰ πλοῖα τῶν ξένων δυνάμεων, ἐν οἷς καὶ τὰ τῶν Ἀμερικανῶν, ἐστνεύοντο εἰς Τένεδον, κατὰ τινὰς μὲν, διὰ νὰ προσέχωσιν ἐκ πλησιεστέρου μέρος εἰς τὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει γινόμενα· κατ' ἄλλους δὲ, διὰ νὰ κάμωσιν ἐκ συμφώνων προβλήματα περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων. Κοινολογεῖται προσέτι ὅτι ὁ καπιτάν-πασσας ἐπιβὰς εἰς μίαν γαλέταν ἐξέπλευσε τοῦ Ἑλλησπόντου, ἐπὶ σκοπῶν, νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τῶν ναυάρχων τῶν ῥηθιστῶν δυνάμεων. Ὁ ἐχθρικός στόλος ἦτον ἀραγμένος εἰς διάφορα μέρη ἐντὸς τοῦ Ἑλλησπόντου, καὶ ἐπισκευάζετο.

Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης λέγει ὅτι ὁ σουλτάνος ἐπρόσταξε, νὰ προμηθευθῶσι διὰ ἑξ μῆνας μετὰ τὰς ἀναγκαίας ζωτροφίας τὰ ἐπὶ τοῦ Δουναβέως φρούρια· καὶ ἐκ Βενκουρεστίου γράφουσιν ἀπὸ 1. Μαΐου ὅτι ὁ ἡγεμὼν ἔδωκε 200,000 κοιλὰ σίτου εἰς τὸν δικητὴν τῆς Συλίστρας εἰς προμήθειαν αὐτῶν τῶν φρουρίων.

— Ἐξ Ἀλεξανδρείας γράφουσιν ὅτι ὁ σατράπης τῆς Αἰγύπτου εὐρίσκεται εἰς στενωχωρίαν διὰ τὴν τῶν χρημάτων ἔλλειψιν, ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν δεινότερα· καὶ ὅτι διὰ τὴν κοινὴν τῶν κατ' ἐκείνων δυστυχίαν, δυσκόλως θέλει εὐρεῖ χρήματα. Λέγουσι προσέτι ὅτι παρέλαβεν ὁ ἴδιος τὴν διοίκησιν καὶ φυλακὴν τοῦ ἐν Καίρῳ φρουρίου, καὶ τὴν ἐκ Τούρκων συνισταμένην φρουρὰν διεδέχθη Ἀραβικὴ· οἱ δὲ Τούρκοι ἐπρόσταχθησαν ἢ νὰ ἐμῶσιν εἰς τὸ τακτικὸν στράτευμα, ἢ ν' ἀναχωρήσωσιν ἐξ Αἰγύπτου.

— Τὸ Μαντεῖον τῶν Βρουξελλῶν [ἐφημερίς οὕτως ὀνομαζομένη] κοινολογεῖ τ' ἀκόλουθα περὶ τοῦ Λόρδου Κοχράνου: « Πολλοὶ διίσχυρίζονται ὅτι ὁ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν [περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου καθ' ἡμᾶς] ἐντεῦθεν ἀναχωρήσας Λόρδος Κόχραν ὑπάγει εἰς λιμένα τῆς Μεσογείου θαλάσσης, διὰ νὰ ἐκπλεύσῃ ἐκεῖθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. »

— Ἐφημερίς τις, λέγει ἡ Ἀστὴς ἀπὸ 22 Μαΐου, ἡ ὁποία καταθλίβει τοὺς ἀναγνώστας τῆς διὰ τῆς ἀκατανόητου ἐπιμονῆς εἰς ὑπεράσπισιν ὑποθέσεως, πολλὰ ἐναντίας εἰς τὸν γενναῖον Γαλλικὸν χαρακτῆρα, ἐκλέγει τὴν στιγμήν τῆς τρομερᾶς καταστροφῆς τῶν ἐν τῇ ἀνατολικῇ Εὐρώπῃ δυστυχῶν ἀδελφῶν μας [τὴν πτῶσιν τοῦ Μεσολογγίου], διὰ νὰ φωνασκήσῃ ἐναντίον των.

Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἀγωνίζεται ν' ἀποδείξῃ ὅτι οἱ Ἕλληνες νομίμως καὶ συνταγματικῶς εἶναι ὑπῆκοοι τοῦ σουλτάνου· ἀλλ' ἐλησμονήσεν ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος σουλτάνος, διὰ νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὸν νόμον τοῦ

Ευρανό, δὲν ἡμπορεῖ νὰ θεωρήσῃ καὶ νὰ μεταχει-
σθῇ τοὺς χριστιανούς εἰμὴ ὡς σκλάβους του. Τί
ἀντάγεται λοιπὸν ἐκ τῶν ματαίων αὐτῶν σοφισμά-
των, καὶ τῶν ἀκαταλήπτων φράσεων; Ὁ συγγρα-
εὺς αὐτῶν μᾶς ἐνθυμίζει τὸν φλύαρον ἐκεῖνον ῥήτο-
ρα, πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ Φωκίων ἔκαμε τὴν ἐξῆς ἀ-
πάντησιν: « Ἀθλίε! Οἱ θεοὶ σὲ ἐτιμώρησαν, διότι
ἀνυπολόγητος ὑπόθεσιν ἀδικῶν. Ἰδοὺ δὲν ἐννοεῖς οὐδὲ
ἴδιος ὅσα λέγεις. »

Ἡ ἐφημερίς αὕτη, τὴν ὁποῖαν δικαίως μέμβεται
Ἀστὴρ (Etoile) [*] ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐδανείσθη-
εν τὰ ἀνωτέρω, χωρὶς νὰ τὴν ὀνομάσῃ, συμπε-
ραίνομεν ὅτι εἶναι ἡ Γαζέτα τῆς Γαλλίας
(Gazette de France). Ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐκηρύχθη ἐ-
ναντίον μας ἐξ αὐτῆς τῆς πρώτης τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀ-
γῶνος ἡμέρας, καὶ διὰ νὰ καταδικάσῃ ἡμᾶς ἐτόλ-
μησε νὰ ὑβρίσῃ ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀειμνήστους προ-
πάτοράς μας. Τότε ἐξηγεῖτο τὸ καθ' ἡμῶν μῖστος τῆς
ἐφημερίδος· διότι ἄλλοι ὑπόπτευαν ὅτι ὁ καθωπλι-
σμός μας ὀργανίσθη παρὰ τῆς Ῥωσσίας, καὶ μι-
σῶντες τὴν Ῥωσσίαν κατέτρεχον τοὺς ἀδυνάτους ἡ-
μᾶς· ἄλλοι ἐφαντάσθησαν ὅτι ἐλάσαμεν τὰ ὅπλα
εἰς χεῖρας, παρακινήθεντες παρὰ τῶν φιλελευθέρων
τῆς ἄλλης Εὐρώπης, καὶ πρὸ πάντων τῶν λεγομέ-
νων καρδινάρων τῆς Ἰταλίας, τῶν ὁποῖων οὐδὲ τὸ ὄ-
νομα αὐτὸ ἦτον γνωστὸν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος.
Ἀλλ' ἤδη, ὅτε ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι,
οὔτε ἡ μεγαλοδύναμος Ῥωσία ἀνεμίχθη εἰς τὰ κι-
νήματά μας· διότι δὲν εἶχε καμμίαν χρείαν τῆς μι-
κρᾶς μας συνδρομῆς· οὔτε ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ φυλά-
ξωμεν τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν, νὰ διατηρήσωμεν
τὴν φυσικὴν ἡμῶν ὑπαρξιν, καὶ νὰ ἐμδωμεν ὑπὸ
νόμιμον καὶ χριστιανικὴν διοίκησιν, ἔχει τινὰ ἀναλο-
γίαν μὲ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν φιλε-
λευθέρων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης· τάραν, λέγομεν, νὰ
ἐπιμέλῃται ἐφημερίδες τῆς πολιτισμένης Εὐρώπης (ἐ-
πειδὴ ἐξαιρεῖται τὴν Ἀσιατὴν τῆς Σμύρνης, καὶ τὴν
Ἀφρικανὴν τῆς Ἀλεξανδρείας) εἰς τὸ ἄλογον καθ'
ἡμῶν μῖστος. Ἐχει δίκαιον λοιπὸν ὁ Ἀστὴρ, γράζων
ὅτι ἡ ἐφημερίς ἐτιμωρήθη, διότι δὲν ἐννοεῖ οὐδ' αὐ-
τὴ ἡ ἴδια τί λέγει· καὶ ἡμεῖς, ἐπιστηριζόμενοι εἰς
τὴν συμπαθειαν καὶ ἀγάπην τῶν περισσοτέρων καὶ
σημαντικωτέρων τῶν Εὐρωπαίων, ἐπ' αὐτὴν καὶ εἰς

τὴν ἐφημερίδα, καὶ εἰς τοὺς ὁμιλοῦντας μὲ τὴν
συγγραφὴν τῆς ἐφημερίδος: « Σὺς παρακαλοῦμεν,
Κύριοι, νὰ γράψετε πάντοτε παρόμοια· διότι μεγα-
λητέραν παρ' αὐτὴν κατάραν δὲν ἡμποροῦμεν νὰ σφρα-
δύωμεν. »

Εἶναι γνωστὰ καὶ εἰς τοὺς ὁποῖους τῆς ἱστορίας
καὶ γεωγραφίας εἰδήμονας· αἱ εἰς τὰς Ἰνδίας μεγά-
λαι κατακτήσεις τῶν Ἀγγλων. Ἡ μεταξὺ αὐτῶν καὶ
τοῦ βασιλέως τῶν Βιρμάνων, ἔθνους Ἰνδικοῦ πέραν
τοῦ Γάγγου ποταμοῦ, εἰρήνη, ὑπογραφεῖσα ἐσχάτως
ἐν Πλανάγῃ, τὰς ἐξέτεινεν ἀκόμη περὶ σφόδρον· δι-
ότι αἱ πρώτισται τῆς εἰρήνης αὐτῆς συμφωνίαι ἦσαν
ἡ παραχώρησις τεσσάρων παραλίων ἐπαρχιῶν εἰς τὴν
κυριεύουσαν τῶν Ἰνδιῶν Ἀγγλικὴν ἐμπορικὴν συντρο-
φίαν, καὶ ἡ κυδέρνησις τεσσάρων ἄλλων παρὰ ῥαγι-
ᾶδων (Rajahs, εἰδους ὑποφύων ἡγεμόνων) ἐκλεγομένων
παρὰ τῆς συντροφίας. Ἐκτὸς τῆς παραχωρήσεως τῶν
τόπων αὐτῶν ὑποχρεῖται πρὸς τὴν ὁ βασιλεὺς τῆς
Αῦης νὰ πληρώτῃ ὑπὲρ τὰς 1,000,000 λίτρ. στε-
ρίνας. Ἡ εἰρήσις αὕτη φθάσατα εἰς Ἀγγλίαν ἐγένετο
αἰτία, νὰ ἀναβῶσι τὰ δάνεια τῆς Ἰνδικῆς τῶν Ἀλ-
γγλων συντροφίας 2 εἰς τὰ 100.

Ἡ Ἰνδία, ἐν τῶν τετραυτέρων, χρειστέρων καὶ
εὐδαιμονεστέρων μερῶν τῆς Ἀσίας, κατήντησε νὰ ὑ-
ποτάσσεται ὅλη σχεδὸν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν
Ἀγγλικὴν ἐμπορικὴν ἐκείνου τοῦ μέρους συντροφίαν,
ἡ ὁποία ἔχει προνόμια καὶ δικαιώματα ἡγεμονίας,
τὰ ὁποῖα ὅμως ἐπροσδιωρίθησαν παρὰ τῆς Ἀγγλι-
κῆς διοικήσεως, καὶ ἡμποροῦν, τοῦ καιροῦ προϊόντος,
νὰ καταργηθῶσι. Ἡ φρόνιμος καὶ πλεονέκτρια συν-
τροφία αὕτη ἰδοὺ διὰ τῆς ἐν Πλανάγῃ εἰρήνης ἐπέ-
ρασε τὸν Γάγγην, καὶ ἡμπορεῖ κατὰ μικρὸν νὰ κα-
τακυριεύσῃ καὶ ὅλην τὴν πέραν τοῦ ποταμοῦ αὐτοῦ
εὐδαίμονα Ἰνδίαν.

Ἡ παλαιὰ ἱστορία δὲν μᾶς ἐδείξε παρόμοια ἐπι-
χειρήματα, καὶ συστήματα. Ἀνθρώποι, ὑπὸ κοινὴν μο-
νάρχον εἰς τὴν πατρίδα των, λαβόντες προνόμια ἐμ-
πορικά εἰς ξένους τόπους, γίνονται μονάρχαι ἄλλων,
καὶ κατορθώνουν τὴν κατακυριεύσιν εὐρυχωροτάτου καὶ
πλεονσιωτάτου τόπου, ὁ ὁποῖος ἔχει τετραπλάσιον λα-
ὸν παρ' ὅσον ἔχει ὅλον τὸ Βρετανικὸν κράτος. Τί
δὲν κατορθώνει ἡ ἐπιμονή, ἡ φρόνησις καὶ ὁ φωπι-
σμός κατὰ τῆς βαρβαρότητος!

Μαθαίνομεν σήμερον ὅτι οἱ στρατηγοὶ Ν. Γριζιώτης καὶ
Βάσιος Μαυροβουνιώτης ἐκτύπησαν τοὺς ἐξ Εὐρίπου ἐξ-
ελθόντας Τούρκους, καὶ τοὺς ἐδίωξαν εἰς ἰκανὸν διάστημα.

Ὡσαύτως μαθαίνομεν ὅτι καὶ οἱ Σπαρτιάται ἐκτύπη-
σαν τοὺς Ἀραβας, καὶ ἐπρωξένησαν εἰς αὐτοὺς μεγάλαν
ζημίαν. Ἀλλὰ πλατύτερον καὶ περιστατικώτερον περὶ τῶν
νικῶν τούτων εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον.

(*) Ὁ Ἀστὴρ, ἐν καὶ ἐκ τοῦ κόμματος τῶν ὑπερχαλιζόντων τῶν
πράξεων τῶν Γάλλων ὑπουργῶν, γίμει ὁμοῦς γενναίαν ὑπὲρ ἡμῶν φρο-
νησίν, καὶ διαβεβαιώνει ὅτι ἐσχάτως ἔλεγε καὶ ἡ Γεν. Ἐφημερίς,
ὅτι δηλ. καὶ αὐτοὶ οἱ λειτουργοὶ τῶν ἡγεμόνων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης
συναποσπένονται τὰ δίκαιά μας, καὶ, καθ' ὅσον δύνανται, ἐπικρατοῦνται
νὰ μᾶς δώσωσι χεῖρα βοηθείας.